

DZIENNIK WILEŃSKI

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: ul. Dominikańska
Nr. 4.—Telefon w Redakcji i Administr. 448, w Drukarni 838
Redaktor przyjmuje od godz. 12 do 2 popoł. Administracja
otwarta od godz. 9 do 5, w niedzielę i święta od g 12 do 1.

PRENUMERATA miesięcznie 10.000 mk.
CENA OGŁOSZEN: za wiersz nonpar. przed tekstem 1.000
w tekście 1.200 mk., — za tekstem 500 mk.
W numerach świątecznych o 25% drożej.
Konto czekowe w Pocztovej Kasie Oszczędn. Nr. 80187.

Przypominamy, iż czas odnowić przenumeratę na m. kwiecień i na kwart. II-gi.

Wszystkim którzy przyjęli udział w oddaniu ostatniej postugi
Najukochańszej Żonie mojej

ś. † p. **HELENIE BARANOWSKIEJ**

a w szczególności: Ks. Ostaniewiczowi, Naczelnikowi Wydziału Rachunkowego,
Oddziału Wileńskiego p. Marciszewskiemu, oraz wszystkim przyjaciółom i zna-
jomym składa z głębi zbolatego serca serdeczne „Róg zapłać”. MAŻ.

Wszechświatowa firma

T-wo Handlu Herbatą

W. Wysocki i S-ka

MOSKWA

wskutek warunków politycznych w Rosji wstrzymało swoją
działalność

obecnie wznowiło ją

(Zarząd w Londynie. Rozwaga w Gdańsku).

Wszystkie gatunki **herbaty** tej firmy

Ukazały się w sprzedaży

Przedstawicielstwo i Skład

na całą Wileńszczyznę, oraz byłą gub. Mińską
powierzone zostało

DOMOWI HANDLOWEMU

Ch. i L. PINES

Wilno, ulica Zawalna Nr. 27, Telefon Nr. 746.

Uwaga!! PO CENACH HURTOWYCH **Uwaga!!**
W SPRZEDAŻY DETALICZNEJ

Mąka wyższego gatunku, rodzenki, migdały, cukier drobny, kostkowy
i inne kolonjalne towary

Wielki wybór win krajowych i zagranicznych.

Koniak francuski i różne wyroby wódczane pierwszorzędných firm krajowych

J. BUKOWSKI i I. DAGIS dawniej
ED. FECHTEL.
UL. WIELKA 36 (obecnie 6).

WIELKI WIEC
w sprawie arcyb. ks. **CIEPLAKA**
odbędzie się dziś, w niedzielę o godz. 1
—) w Sali Miejskiej. (—

Ostrzeżenie
od T-wo **N. L. SZUSTOWA i S-wie**

W sprzedaży ukazało się wiele falsyfikatów w
butelkach z etykietami imitującymi nasze

Żądajcie tylko z firmą:

T-wo „N. L. Szustow i S-wie“.

Warszawa, Oddział Wileński.

JAN WOKULSKI i S-ka

9. WIELKA 9.

POLECA ostatnie nowości na sezon:

Palta męskie. Kapelusze „Borsalino”. Krawaty.

Płaszcz damskie jedwabne i gabardinowe.

Bieliznę męską i damską. Rękawiczki. Laski.

Pyjamas. Trykotaże. Perfumy „Coty” i in. art.

DLA WYGODY SZ. PUBLICZNOŚCI MAGAZYN
BĘDZIE DZIŚ OTWARTY OD 1-ej DO 5-ej POP.

WIOSENNE
KAPELUSZE

i CZAPKI POLECA

E. MIESZKOWSKI

WARSZAWA, Nowy Świat 53. = WILNO, WILEŃSKA 22.

Dom sportowy **Ch. DINCESA** Wilno,
Wielka 35.

Nadeszły wielkie transporty przedmiotów sportu jak:

footballowe, pompki, oszczepy, dyski, tyczki do skoku, koszule, spodenki,
pantofle do biegu, do skoku, do gimnastyki, hantle, kule, rakiety i t. d.

Kompletne wyekwipowanie drużyn.

Ceny konkurencyjne. (—) (—) (—) Klubom odpowiedni rabat.

Dzisiejszy numer zawiera 6 stron druku.

Oslawione zdolności żydowskie.

W Polsce utarło się przekonanie, że żydzi są wszechstronnie uzdolnioną nacją. Zwolennicy zażydzania naszych uczelni przytaczają stale argument, iż żydzi w szkołach wyższych należą do najzdolniejszych studentów, a o własnych rodakach wyrażają się często z lekceważeniem.

Z prawdziwą przyjemnością przeto na zasadzie wywiadu z jednym z profesorów naszej uczelni, który miał do czynienia w pracowni ze znaczną ilością żydów, możemy kategorycznie stwierdzić, że owe zdolności żydów są wierającym fałszem. W pracowniach przyrodniczych, chemicznych i mikroskopowych żydzi nie wytrzymują konkurencji nawet ze średnio uzdolnionymi polakami i stanowią najcięższy element dla kierownika pracowni. W naukach przyrodniczych i ścisłych, gdzie główną rolę odgrywa nie dialektyka lub sofistyka, lecz ścisła obserwacja faktów i wyciąganie z nich właściwych wniosków, żydzi naogół stanowią miernoty i utrapienie dla profesora. Prawdą natomiast jest, że żydzi są najpilniejsi i najwytrwalsi. Najwięcej uczęszczają na wykłady, pierwsi zdają egzamina. Egzamina z żydami są bardzo charakterystyczne. Polak na egzaminie zapytany z tematu, którego nie zna lub nie rozumie, zwykle milczy, jest skruszony i zawstydzony. Żyd mówi zawsze. Mówi głupstwa lub usiłuje zboczyć od tematu i zalewa egzaminującego potokiem wymowy; oszołomiony egzaminator chwytając się jednego z dosłyszanych zdań, zaczyna go naprowadzać i wreszcie nabiera przświadczenia, że student taki coś umie. W rezultacie średnio przygotowany student polak obcina się haniebnie, mniej zaś umiający od niego izraelita zdaje pomyślnie.

W pracowni przyrodniczej student żyd jest natrętny, ciągle się pyta, żąda wskazówek i na obserwatora zewnątrz robi wrażenie człowieka niezmiernie zainteresowanego przedmiotem. Robią to jednak żydzi tylko dlatego, aby się przygotować do kolokwium lub egzaminu. Żyda, któryby interesował się naprawdę naukami przyrodniczymi, któryby chciał wykonać w pracowni jakąkolwiek pracę badawczą poza programem, w Wileńskim Uniwersytecie, prawdopodobnie niema, chociaż studenci żydowskie prawie wszyscy mają środki utrzymania lub korzystają z wybitnej pomocy swoich współwyznawców. Nasza młodzież polska przeważnie pedzi żywot nędzny. Wielu najzdolniejszych studentów polaków jada co drugi dzień obiad w studenckiej jadłodajni, są tacy, którzy przepędzili cały trymestr, odżywiając się jedynie chlebem razowym, lecz z pośród nich właśnie rekrutują się młodzi pracownicy w naszych laboratorjach i z nich polska nauka i kraj będzie miał poaciechę. „Zycze memu narodowi—zakonczył nasz rozmówca — aby miał wytrzymałość żydów w dążeniu do swych celów, zycze memu społeczeństwu, aby tak dbało o swoją młodzież, jak robią to żydzi, ale nie zycze mu „zdolności“ żydowskich do nauki. Gdyby żydzi byli tak bajecznie zdolni, to powinniśmy mieć Spinozów, Einstejnów, a choćby naszych Nusbauków—setkami.

Te zaś nieliczne wyjątki tylko potwierdzają regule.

List z Górnego Śląska.

Górnoślązacy nie są separatystami.— Rozbicie „Związku Górnoślaz. Polaków”.— Od kogo zgorzenia pochodzi?

(Od naszego korespond. górnośląsk.)

Katowice, 20 marca.

Przed dwoma laty 10 marca 1921 odbyło się na Górnym Śląsku głosowanie plebiscytowe z dobrze nam

znany wynik. W myśl wyniku głosowania, Polsce należało się więcej niż to, co jej po długich korowodach i oporze niemieckim ostatecznie przyznano uchwałą Rady Ligi Narodów. Wiemy, że na tę uchwałę nie miało wpływu energiczna postawa polskiego ludu śląskiego, który ofiarą trzech krwawych powstań zadokumentował wyraźniej jeszcze, niż sfalszowanym przez Niemców plebiscytem, że do Polski chce należeć. Ofiary te nie poszły na marne. Choć i Polska wprawdzie nie uzyskała tego, co jej się słusznie należało, przecież skądinąd dorobek jej na Śląsku jest bardzo znaczny. Ludność Polski powiększyła się o milion, a obszar państwa polskiego o jedno z najbardziej na świecie uprzemysłowionych centrów. Polska mimo że jest krajem przeważnie rolniczym, przy pomocy Śląska może równocześnie stać się krajem wybitnie przemysłowym. Byłyby tylko umiejętnie gospodarzono tą bogatą areną! Nie brak bowiem i na Śląsku ludzi, którzy w fałszywym pojmowaniu praw ludności miejscowej, a więcej jeszcze z pobudek osobistych wywołują zamieszanie i niezadowolnienie, i nie brak też urzędników, którzy separatystom śląskim w tej robocie znakomicie ułatwiają pracę swoim niewłaściwym zachowaniem się.

Przytoczę mały przykład — jeden z wielu — na dowód, jak z ludem śląskim nieraz postępują wyżsi urzędnicy państwowi w sprawach dla państwa doniosłej wagi. Górnośląska komisja graniczna, w której skład wchodzi przedstawiciel mocarstw Ententy i pełnomocnicy rządów polskiego i niemieckiego, w tych dniach objęła dła wioski na nowej granicy polsko-niemieckiej na Śląsku, aby wysłuchać życzenia ludności miejscowej i ewentualnie — w myśl tych życzeń — skorygować nową granicę, czyli ostatecznie przyznać Polsce lub Niemcom tę lub ową wioskę, kopalnię czy inny jakiś mniejszy teren, o który jeszcze spór się toczy. Zdarzył się tymczasem wypadek, że w jednej z tych wiosek, w których zakwaterowała się polska komisja graniczna, urzędnicy polscy znaleźli przeznaczony dla nich pokój nieopalony, nieograny. I zaraz wyzwiiska od „chamów“ i t. p. na miejscową ludność. Wątpię aby tego rodzaju postępowanie, i to w obliczu przedstawicieli owych „chamów“, dodatnio wpłynęło na usposobienie ludności pogranicznej a pośrednio przyczyniło się do pomyślnego dla Polski ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy granicy danej miejscowości.

Jakżeż inaczej postępują Niemcy! Całe stopy piśmideł ulotnych wzywają ludność miejscową do ustawicznego domagania się od komisji granicznej pozostawienia po stronie niemieckiej danego kawałka rzekomego „Vaterlandu“ niemieckiego, niemiejsze stopy „petycji“ ludności „miejscowej“, składane w komisji granicznej, domagają się tego samego, przyczem „petycje“ te przeważnie sztucznie są skonstruowane, bez zgody większości miejscowej ludności. Zaprawdę niepotrzeba ze strony polskiej tego rodzaju machinacji sztucznych, aby uzyskać to, co nam się słusznie należy, gdyż cała ludność tamtejsza, jako szczerze polska, sama do Polski dąży. Ale też nie należy zniechęcać tej ludności do Polski podobnym mówiąc ogólnie — niewłaściwym zachowaniem się.

Lud śląsko-polski — na szczęście! — jednakże nie jest owym separatystycznym tworem młodocianego umysłu Kustosa i tow., tylko z dawien dawna ludem polsko narodowym, który przetrzymał zwycięsko 6-wiekową czechizację i germanizację, który o swoją polskość krew przelewał w trzech powstaniach i licznych walkach poprzednich. Zdrowa ta myśl polskopaństwowa ludu śląskiego ujawniła się jawniej niż w ubiegłą niedzielę 18 marca. Kustos zwołał do Katowic zjazd zarządu i delegatów przez siebie niedawno założonego stowarzyszenia separatystów śląskich, t. j.

DOM HANDLOWY

W. i E. SZUMAŃSCY

Mickiewicza 1.

NA SEZON WIOSENNY

POLECA w wielkim wyborze kostjumu, palta, bieliznę, suknie i bluzki.

Modele pierwszorzednych firm zagranicznych.

Palta męskie wiosenne i letnie.

Dziś magazyn otwarty od 1—5 popoł.

„Związku Górnoślazaków — Polaków“, Zjazd ten zakończył się tem, że wszyscy członkowie głównego zarządu złożyli swoje mandaty, zarzucając Kustosowi uprawianie konszachtów z Niemcami; taksamo delegaci oświadczyli, że nie chcą mieć nic wspólnego z organizacją, działającą na rękę Niemcom. Tak rozpadł się separatystyczny „Związek Górnoślazaków-Polaków“, istniejący zaledwie od miesiąca!

Choroba Lenina.

Czytamy w „Rulu“: W pamiętnikach swych pisze Witte, że w rodzinie carskiej skrywano zazwyczaj starannie chorobę władcy.

Bolszewicy, którzy są dziwną karykaturą caratu, i tę osobliwość poprzednich władców doprowadzili do absurdu. Latem jeszcze zeszłego roku, gdy pojawiły się pierwsze wieści o chorobie Lenina, bezstronni lekarze na podstawie samego opisu tej choroby bez trudu stwierdzili, że jest to paraliż postępowy, następstwo dawnej choroby. A jednak znalazły się powagi lekarskie, które idąc na rękę bolszewikom, naraziły swój autorytet, zapewniając, że stan Lenina nie grozi wcale niebezpieczeństwem. Czas uczynił jednak swoje i oto znowu donosi prasa, że stan zdrowia Lenina jest groźny wobec szybkiego postępującego paraliżu, a rząd sowiecki musi usprawiedliwić się w swych organach, dlaczego dotychczas nie drukował biuletynów o tej chorobie.

Nie tylko jednak nie było biuletynów, lecz ponadto Lenin ogłaszał w prasie rządowej ustawicznie swe artykuły a Zinowjew zapewniał potem o ich genialności.

Cóż to powiedział Lenin w swej pieśni łabędziej! Musiał stwierdzić, przedewszystkiem, że nie udało się stworzyć żadnej kultury proletariackiej. „Starczyłoby nam na początek prawdziwa kultura burżuazyjna“. Na progu śmierci po sześciol letnich wysiłkach musi oświadczyć, że dotychczas nie udało się stworzyć aparatu państwowego a wszystko co czyniono, obracało się w rzeczywistości do tego, że „my już pięć lat mozolimy się nad poprawą aparatu państwowego, lecz wysiłki to marność, która po pięciu latach okazała się do niczego nieprzydatną, a ponadto zasmieciła nasze instytucje i mózgi. W szczególności co do inspekcji robotniczo-włościańskiej, która powinna być podstawą władzy sowieckiej, nie posiada on żadnego autorytetu“ — stwierdza Lenin.

Gdy stwierdziwszy to, Lenin przechodzi do projektu reorganizacji, wówczas widać już wyraźnie silny wpływ jego strasznej choroby. Mówi o konieczności „przygotowań do wytapiania nie powiem oszustów, lecz czegoś podobnego“, o „szczególnych postępkach dla ukrycia swych zamiarów“.

o „poszukiwaniu za pomocą szczególnej chytrkości i przy pomocy szpiegostwa“, o „potrzebie posługiwania się jakąś żartobliwą intrygą dlatego, ażeby odkryć coś śmiesznego, szkodliwego, na poły szkodliwego“ it. d. Wszystko to odnieść należy do dziedziny majaczeń chorobliwych, objaśniających dlaczego tak śpiesznie wezwano do Lenina profesora Klemperera i dlatego tak niespodzianie pojawiły się znowu biuletyny.

Jak zdaje się jednak, nie pomogą żadne powagi lekarskie. Wzywa się je, ażeby pompą należytą otoczyć skon twórcy powtórnego eksperymentu, wyjaśniają, dlaczego bolszewicy uznawali za stosowne tak starannie ukrywać jego chorobę, dlaczego tak obawiają się jego śmierci.

Stan Rosji jest tak okropny, że wstrząśnienia silniejszego, którym grozi śmierć Lenina, istotnie można się obawiać.

Listy do Redakcji.

Szanowny Panie Redaktorze!

Zarząd Koła Polek uprasza Sz. Paną o wydrukowanie w poczytnym piśmie pańskim następującego oświadczenia:

W nocy z 15 na 16-ty żandarmerja aresztowała w internacie naszym dla zdemobilizowanej młodzieży kresowej trzech młodzieńców, w tej liczbie byli dwaj rosjanie i jeden polak, wszyscy — zdemobilizowani żołnierze Armji Polskiej, oskarżeni o fałszowanie dokumentów.

„Kolo“ czuje się głęboko dotknięte tym smutnym wypadkiem, świadczącym o zaniku zmysłu moralnego u młodych ludzi, którym udzieliło pomocy, ratując ich od nędzy, a którzy tak niegodziwie Koło i społeczeństwu się odwdzięczyli.

Ten pożałowania godny fakt zmusi Zarząd do najdokładniejszego rozpatrzenia minionego stanu służby każdego z pozostających w Internacie byłych żołnierzy, z przeprowadzeniem ścisłej wśród nich selekcji.

Zaznaczamy, że młodzież, korzystając z pomocy Koła Polek była przyjmowana na zasadzie polecenia którejkolwiek z Instytucji lub rekomendacji znanych osób.

Z szacunkiem Zarząd.

Hasłem tegorocznych zakupów przedświątecznych niech będzie:

Swój do swego po swoje.

